

δὲ Κώκ! Δὲν ἔξυρτε τί ἀστεῖος ποῦ εἶναι! Λόγου χάριν, εἰς τὸν Γουσταῦον τὸν Κακοήθη!

Οἰκείως δὲ καὶ φαιδρῶς τῷ διηγήθη τὰ ἀστεῖα τοῦ κακοήθους πρὸς τὸν ἐκπεπληγμένον Ῥογήρον.

— Πλησιάζουν τέσσαρες! εἶπεν ἐκείνη αἴφνης, καὶ ὁ κ. Ῥενάρ θὰ ἐπανέλθῃ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν.

Ἡ αὐτὴ σκέψις ἦλθεν εἰς ἀμφοτέρους:

— Κρίμα ποῦ ἐπιστρέφει τόσον ταχέως!

Τὸ κοινὸν τῶν ἰδεῶν των τοὺς ἐσύγχυσεν, ἡ δὲ ταραχὴ αὐτῆ ἦτο ἀγνωστος μὲν εἰς τὸν Ῥογήρον, ἀλλ' εὐκολώτατον αἶσθημα εἰς τὴν Καρλότταν.

Οἱ μεγάλοι ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐκλείοντο κατὰ τὸ ἥμισυ, καθύγραυ ἐκ χαινώσεως, ἐνῶ τὰ βλέμματα τοῦ νεανίου καθίσταντο φλογερώτερα καὶ ἐρευνητικώτερα, θερμοὶ δὲ ἀτμοὶ ἀνῆρχοντο εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

Ἐν τούτοις, ὅσον καὶ ἂν ἀμφότεροι κατείχοντο ὑπὸ πυρετωδῶν ἐρωτικῶν φρικιάσεων, θὰ ἔμενον ἴσως τοιοιτοτρόπως παρατηροῦντες ἀλλήλους μέχρι τῆς ἐπανάδου τοῦ συζύγου, ἐὰν ἡ πονηρὰ τύχη, ἡ ἀγρυπνοῦσα ἐπὶ τῶν συζυγικῶν ἀτυχιῶν, δὲν ἀνεμιγνύετο.

Δακτύλιος, ἐκφυγὼν τοῦ στρογγύλου δακτύλου τῆς Καρλόττας, ὠλίσθησεν αἰφνιδίως χαμαί. Ὁ Ῥογήρος ὤρμησεν ἵνα τὸν λάβῃ· ἐνῶ δὲ ἔτεινε τοῦτον πρὸς αὐτήν, αἱ χεῖρές των συννητήθησαν. Ἡ ἀπλῆ ἐπαφὴ ἤξιζε καλλίτερον παρά μακρὸς διάλογος καὶ τοὺς συνῆνωσεν εἰς πολυπόθητον δι' ἀμφοτέρους ἐναγκαλισμόν...

✱

— Τί σοὶ εἶπεν ὁ ἰατρός; ἠρώτησεν ἡ ἐπίκληρος τὸν Ῥογήρον ὅταν οὗτος ἐπανῆλθεν εἰς τὸν πύργον.

— Ἄ! μάμμη μου, ἔμαθα ἐκεῖ πολλὰ πράγματα! .. ἀπεκρίθη ἐκεῖνος· μὲ μειδιάμα ἀγνωστον αὐτῇ μέχρι τοῦδε.

— Ἀρκεῖ, μαρκήσιε! διέκοψεν αἰδημόνως ἡ ἀρίστη γυνὴ, ἀγνοοῦσα ὅμως ὅτι ὁ Ῥογήρος ἐγίγνωσκεν ἤδη.

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν, ἡ σοκολάτα ἦν ἡ Καικίλη ἐκόμισεν εἰς τὴν ἐπίκληρον ἦτο ψυχροτάτη, καὶ ἡ μικρὰ καταπόρφυρος.

Β.

ΕΡΩΣ—ΓΑΜΟΣ—ΓΥΝΑΙΚΕΣ

— Ἡ δυσπιστία ἐν τῷ ἔρωτι εἶναι τὸ ὕψιστον δεῖγμα τῆς φρονήσεως.

— Πολὺ δυσκόλως δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὸν παράδεισον ἄνευ γυναικός, ἀλλ' ἀκόμη πολὺ δυσκολώτερον... τὴν κόλασιν.

— Καὶ κατὰ τινα νεωτέραν γνώμην δὲν εἶναι ἡ ἔρωτος ἡ «συστολὴ τῆς καρδίας»

εις ἓν μόνον ὄν καὶ ἡ διαστολή τοῦ ὄντος αὐτοῦ μέχρι τοῦ Θεοῦ», ὡς εἶπεν ὁ Οὐγκώ, ἀλλὰ ἡ παραφροσύνη τῆς καρδίας, ἡ ἐμπνέουσα θρησκευτικὴν πίστιν εἰς τὸ ἀδύνατον.

— Ἐμπιστεύου εἰς τὰς γυναῖκας μόνον ὅταν τὰς γνωρίζεις, ἢ ἀκριθέστερον, οὐδέποτε ἐμπιστεύου αὐτάς.

— Ὁ χρόνος εἶναι φίλος τῆς ἀγάπης καὶ ὁ ἐχθρὸς τοῦ ἔρωτος.

— Μετὰ μείζονος εὐκολίας νυμφεύεται μία φιλάρεσκος γυνὴ παρὰ σοφῆ, ὁ δὲ λόγος ἀπλούστατος : Διὰ νὰ νυμφευθῇ τις σοφὴν γυναῖκα πρέπει πρὸ παντὸς νὰ μὴ κέχτηται ἐγωϊσμόν, ἵνα νυμφευθῇ ὅμως φιλάρεσκον, πρέπει νὰ ᾔηται **τρελλός**. Ἐν τῷ κόσμῳ δὲ τούτῳ οὐχὶ ὀλίγοι οἱ **τρελλοί**.

— Ἐπιτὰ γυναῖκες δύνανται νὰ ὁμιλῶσι συγχρόνως καὶ νὰ συνεννοῶνται θαυμαστικῶς, ἐνῶ **δύο** ἄνδρες οὐδέποτε θὰ τὸ ἐπιτύχωσιν.

— Ἡ γυνὴ δύνатаι νὰ χορεύῃ ἅπασαν τὴν νύκτα ἐντὸς ζευγους ὑποδημάτων, ἅτινα εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερα τοῦ ποδὸς τῆς, ἐν ᾧ τὴν ἐπιούσαν δὲν δύνатаι ν' ἀνεχθῇ οὐδὲ τὰς διπλασίου μεγέθους ἐμβάδας τῆς.

— Ὁ ἀληθὴς ἔρωσ εἶναι τέλειος ὡς αἱ γραμμαὶ ἀρχαίου ἀναγλύφου.

— Κατὰ τινὰ εὐφυστάτην παρατήρησιν «Γυνὴ τεσσαρακοντοῦτις μόνον εἰς ἐκείνους εἶναι ὠραία, οἵτινες τὴν ἠγάπησαν εἰς τὴν νεότητά τῆς».

— Κατὰ τὸν Χάινε «Αἱ γυναῖκες εἶναι οἱ συνήθεις ὑποκριταὶ τοῦ παναγάθου Θεοῦ».

— Ὅσοι ἀγαποῦν ἀληθῶς, ἐκεῖνοι ὁμιλοῦν ὀλιγότερον περὶ ἔρωτος.

— Πᾶσα γυνὴ πιστεύει ἑαυτήν, ὅτι εἶναι ἢ ὀφείλει νὰ ᾔηται ὠραία. Εἶναι ὁ νόμος τῆς φύσεως.

— Αἱ γυναῖκες ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς γεννήσεώς των ἔχουσιν ἀνάγκην πιστοῦ ἀνδρός.

— Αἱ γυναῖκες προτιμῶσι νὰ δέρονται, ἀρκεῖ ἐπὶ τέλους ν' ἀγαπῶνται.

— Αἱ γυναῖκες ἀρέσκονται νὰ ἐμπνέωσιν αἰσθημάτων οἴκτου, οὕτινος εἶναι ὀλιγότερον ἀντάξιαι.

— Αἱ γυναῖκες μίαν μόνην ἀσθένειαν ἔχουσι, τὴν νωθρότητα, φάρμακον ὅμως πάντοτε τὸν ἔρωτα.

— Ἡ ἀπιστία τῶν γυναικῶν εἶναι τὸ αἰώνιον ἄσμα τοῦ ἔρωτος τῶν ἀνδρῶν.

— Κατὰ τινὰ γνώμην ἐπιφανοῦς ἱατροῦ, μέγας ὁ θρίαμβος τῆς καλουμένης ψυχικῆς θεραπείας καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῶν ὀργανικῶν ἡμῶν νοσημάτων. Κατ' αὐτόν, ὑπάρχουσι δύο ἰσχυρὰ φάρμακα, δυνάμενα καθ' ἑαυτὰ νὰ θεραπεύσωσιν ἀπάσας τὰς νόσους : Ἡ **Ἐλπίς** καὶ ὁ **Ἔρωσ**.

— Ἡ γυνὴ δύνатаι νὰ παρασύρῃ ἄνθρωπον ἐντὸς 24 ὥρῶν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν καὶ ἐν διαστήματι ὀλιγίστων λεπτῶν τῆς ὥρας νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν Παράδεισον

— Εἰς γυναῖκα ὀδυρομένην καὶ εἰς ἄνδρα ὀρκιζόμενον δὲν πρέπει νὰ διδῇ τις οὐδεμίαν ποτε πίστιν.

— Ἡ καρδία ἔχει πάντοτε τοὺς ἰδίους λόγους τῆς, οὓς ἐντελῶς τὸ λογικὸν ἀγνοεῖ.

— Πάντοτε ὀτιδῆποτε καὶ ἂν συμβῇ, ἀδύνατον ἡ γυνὴ νὰ μὴ διατηρῇ τὸ ἄγνόν καὶ ἀφελὲς ὕφος τῆς.

— Ὅλιγότερον κίνδυνον διατρέχει τις ν' ἀπατηθῇ ἐκτιμῶν ἓνα ἄνδρα ἀπὸ τὴν

γυναίκα τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ, ἢ ἐκτιμῶν μίαν γυναίκα ἀπὸ τὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον λατρεύει.

— Ἡνωμένα χεῖλη, εἶναι ψυχαὶ ἀδελφωμένα. Ὁ ἄνθρωπος, τὸ ταπεινὸν δημιουργήμα, μετὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ αἰθερίου Πλάστου, δι' ἐρωτικῶν μόνον φιλήματος συγκοινωνοῦσιν. Διὰ τοῦ φιλήματος ἀναγνωρίζουσιν ἀλλήλους.

— Αἱ κυραὶ διακρίνονται μόνον εἰς τὰς ἐφευρέσεις... μαρτύριον διὰ τοὺς ἄνδρας.

— Ὅπως ἐξόχους ἐκφράσεις μεταχειρίζεται ὁ διάσημος Γαλάτης συγγραφεὺς καὶ περικλεῆς ποιητής, ὁ ὑπάτος τῶν τῆς ψυχολογικῆς Σχολῆς κριτικῶν καὶ μυθιστοριογράφων ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΥΡΖΕ, ὃν κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα τοῦ 1893 ἐφιλοξένησεν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν: Διὰ γυναίκα ὠραίαν ἀλλ' ὄχι θαυμασίας καλλονῆς λέγει: Ἦτο ἐκ τῶν γυναικῶν, αἰτίνας δὲν φαίνονται ὠραῖαι ἢ εἰς τὸ δεύτερον βλέμμα: **Καὶ μία παρομοίωσις ἐξαισία τοῦ ἰδίου:** Τὸν ἀγαπῶντα τὴν **ἀνεψίαν**, ἀλλὰ λίαν προνοητικῶς κάμνοντα ἀπέρους φιλοφρονήσεις εἰς τὴν **θεῖαν**, τὸν παρομοιάζει: Μὲ παίκτην σφαιριστηρίου, ὅστις σημαδεύει τὴν λευκὴν σφαῖραν διὰ νὰ κτυπήσῃ τὴν ἐρυθρᾶν :

— Ὁ γράφων ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀγαπωμένην, ἐκτελεῖ χρέος συμβολαιογράφου τῆς καρδίας του.

— Τὸ ἀνακουφιστικώτερον ἱατρικὸν ἐρωτευμένης καρδίας εἶναι εἰσπνοαί... Ἰων.

— Τὸ καθήκον τῆς γυναικὸς εἶναι νὰ ᾔη νε ὠραία.

— Νυμφευόμενος γυναίκα κακῆς ψυχῆς, τὸ φρονιμώτερον νὰ πέσῃ εἰς τὸ ὕδωρ **μὲ τὸ κεφάλι κάτω**.

— Διὰ νὰ κρατήσῃ μία γυνὴ μυστικόν, πρέπει νὰ πάρῃ 5-6 τοὐλάχιστον βοήθους.

— Ἡ γυνὴ εἶναι ἐν ταυτῶ ἡ κοιτίς καὶ ὁ τάφος τοῦ ἔρωτος. — Μὴ προσφέρετε οὐδέποτε ἔρωτα εἰς γυναίκα πολυάσχολον.

— Ὁ Οὐγκὼ εἶπε τὸν ἔρωτα περιστολὴν τοῦ παντός καὶ ἐν ὄν, καὶ ὁμοῦ ὁ ἔρωτος εἶναι διαστολὴ τοῦ παντός εἰς ὅλα τὰ ὄντα. Τί κράτος ἀπέραντον. Πολίτευμα αἰσθημάτων ἢ καρδία! Ὅρια δὲν γνωρίζει, αἰωνίως ἀγωνίζεται, καὶ θῆλις Ἄνταϊος, ἐξανίσταται, καταβαλλομένη. Δυστυχεῖς οἱ κάτοικοι τῆς ἐπικρατείας της...

— Οὐδὲν ἀλλάσσει εὐκολώτερον τῆς βροῆς τοῦ ὕδατος, καὶ τῆς διαθέσεως τῆς γυναικός.

— Τὸ μεγαλειότερον ἔγκλημα ὁ **Γάμος**. Ὁ δημόσιος Κῶδιξ ἐπιτρέπει τοῦτο καὶ ἐνθαρρύνει ἢ Ἐκκλησία, ἐν ᾧ δὲ τὴν **αὐτοκτορίαν** τὴν ἀπαγορεύει, ἐν τούτοις αὐτὴν τὴν ἀένναον **δικτορίαν** τὴν ἐνισχύει.

— Κατὰ τινὰ σκέψιν, οὐδεὶς ἀποθνήσκει τὴν προτεραίαν γάμου ἢ ταξιδίου. Ὁ Ἀττίλας ἀπέθανε τὴν πρώτην τοῦ γάμου του νύκτα.

— Τὴν νύκτα τῶν Γάμων ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι νύκτα μυστικῆν.

— Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ.

— Ἡ ἀγαπωμένη γυνὴ θὰ ἔχῃ πάντοτε δίκαιον.

— Διὰ τοὺς ἀληθῶς ἀγαπωμένους δὲν ὑπάρχει **πρῶτον φίλημα**. Ἄπαντα τὰ φίλήματα παρέχουσι τοσοῦτον θέλητρον, τοιαύτην γοητείαν καὶ γλυκεῖαν θερμότητα, ὥστε διαβάθμισις οὐδεμία δὲν χωρεῖ: Ἀλλὰ καὶ τίς λησμονεῖ τὸ διὰ τὸ **φίλημα**

ώρατον δίστιχον τοῦ ἀλησημονήτου Ἐθνικοῦ ποιητοῦ μας Ἀχιλλέως Παράσχου.

Μ' ἔν φίλημα γεννώμεθα, μ' ἔν φίλημα γεννώμεν

Καί φίλημα λαμβάνομεν, ὁπτόταν τελευτῶμεν.

—Ἐν τούτοις τελευταῖον ὑπὸ διαπρεποῦς Ἀμερικανοῦ Ἰατροῦ, προτάθη ἡ κατάργησις τοῦ **φιλήματος**, τὸ ὁποῖον ὀνομάζει «συνήθειαν ἀκάθαρτον καὶ ἀνθυγιεινήν».

—Τὰς μεγαλειτέρας ἀνοησίας δύναται τις νὰ λέγη, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θ' ἀρέσωσι μόνον εἰς τὴν ἀληθῶς ἀγαπῶσαν αὐτὸν γυναῖκα. Πάντοτε θὰ τὰς θαυμάσῃ, ἔστω καὶ ἂν ᾔνε εὐφυής.

—Ἐν τῷ ἔρωτι διακρίνονται παιδικότητες, εἰς τὰ ἄλλα πάθη μικροπρέπειαι.

—**ΕΡΩΣ**, τροφή δύο πνευμάτων ἀμοιβαίως ἔννοουμένων, δύο καρδιῶν συναλλασσομένων, δύο βλεμμάτων ἐξ ἴσου γλυκυθύμως συναντωμένων.

—Ἡ διάρκεια παρίσταται ὡς τὸ λαμπρότερον ἀγαθὸν διὰ τὴν τελείαν εὐδαιμονίαν τῶν ἀγαπῶντων ἀλλήλους.

—Ὁ ἐμπιστευόμενος μυστικὸν εἰς γυναῖκα, ὁμοιάζει τὸν κρύπτοντα τραπεζικὸν γραμματίον ὑπὸ ὕαλον.

—Ὁ πλοῦτος νικᾷ πάντοτε τὸν ψευδῆ ἔρωτα.

—Κατὰ τινὰ γνώμην κυρίας, ὁ **Γάμος** ἐξευγενίζει τὸν χαρακτήρα, ἔνεκεν τοῦ μαρτυρίου, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει εἰς τὰς γυναῖκας.

Τῆς ματιᾶς Σου τὸ φῶς λαμπυρίζει
καὶ μὲ λάμψι καὶ φῶς χαρωπὸ
τῆς καρδιᾶς μου τὰ σκότῃ φωτίζει,
Σ' ἀγαπῶ, Σ' ἀγαπῶ, Σ' ἀγαπῶ.

***

Ἄχ! τραγοῦδα, μικρὸ μου ἀηδὸν
εὐτυχίας, ἀγάπης σκοπὸ
κι' ὁ καιρὸς τῆς χαρᾶς Μας σιμῶνει,
Σ' ἀγαπῶ, Σ' ἀγαπῶ, Σ' ἀγαπῶ.

—Ὁ ἔρωσ, ὁ συνδέων δύο καρδίας εἰς μίαν, ὁ ἐξαγλαΐζων τῆς ζωῆς τὰς σκέψεις καὶ ἐπαγγελλόμενος ἡμέρας εὐτυχεῖς, εἶναι αἰσθημα, ὅπερ ὑπὸ μορφὴν γαλήνιον παρουσιαζόμενον, δύναται ἀκόμη νὰ ἐξευγενισθῇ καὶ νὰ διαιωνίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν χαρὰν τῆς ψυχῆς, ἐὰν ταύτας συνωδεύῃ ἡ ἀρετή.

—Διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἀξιοπρέπειαν τῆς γυναικός, προτιμότερον ἐξ ἀρχῆς νὰ τῇ ἐμπνευσθῇ τὸ καθήκον ἢ νὰ τῇ ἐπιβληθῇ.

—Αἱ ὥραται γυναῖκες, αἵτινες εἶνε θυμῶδεις καὶ κατηφεῖς ὁμοιάζουσι μὲ δοχεῖα ἐξ ἀλαβάστρου, περιέχοντα ὄξος.

—Ὁ ἔρωσ εἶναι λειτουργία φυσιολογική.

—Κατὰ τὸν Ζολᾶ : Ὁ ἔρωσ, ὅπως καὶ τὰ χελιδόνια, φέρει γοῦρι στὰ σπίτια.

—Πᾶσα ζηλοτυπία στιγματίζει τὴν ἐρωμένην, ἀτιμάζει τὸν ἐραστὴν καὶ ἐξάπτει τὸν ἔρωτα.

—Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ δὲν φιλοξενεῖ μόνον τὴν φιλαυτίαν, εἶναι, ὅτι συναινοῦμεν νὰ ἐπανάδωμεν γυναῖκα, ἥτις μᾶς ἠπάτησε, καὶ ὅτι τὴν ἀγαπῶμεν ἀκόμη.

—Καλλίτερον νὰ μὴ ἀγαπηθῇ τις ποτὲ ἢ ν' ἀγαπηθῇ καὶ ν' ἀπατηθῇ.